

MEDEDELELSER

Nr. 7. Juni 2005

Landsforeningens kursus og generalforsamling

Høring om anerkendelse og fuldbyrdelse i EU af forbud i domme om sædelighedsforbrydelser mod børn

Vidneafhøring - Konference i Stockholm

66. Menneskerettigheder - Økonomisk kriminalitet - Langvarig sagsbehandling - Dansk sag
67. Vold, grov - Ungdomssanktion
68. Færdselsloven - Afstand til forankørende - Beviser - Providaanlæg - Frakendelse undladt
69. Samfundstjeneste - Vilkårsovertrædelse
70. Ungdomssanktion - Vold, grov - Røveri - Medvirken ved passivitet
71. Færdselssag - Spritkørsel - Utilregnelighed - Manddrab, uagtsomt - Betinget straf
72. Varetægtsfængsling - Recidiv
73. Databedrageri - Udlænding
74. Dokumentfalsk - Strafnedsættelse - Samfundstjeneste
75. Narkotika - Ecstasy
76. Narkotika - Amfetamin
77. Trusler mod vidner - Frifindelse
78. Fri proces - Sagsomkostninger - Vejledningspligt
79. Færdselsloven - Venstresving - Betinget frakendelse
80. Varetægtsfængsling - Retshåndhævelsesarrest - Kollusionsfare - Proportionalitet

LANDSFORENINGEN AF BESKIKKEDE ADVOKATER

Landsforeningens kursus og generalforsamling.

Fredag den 20. maj holdt Jakob Lund-Poulsen, Thorkild Høyer, Manfred W. Petersen og Thomas Rørdam foredrag for over 100 deltagere. Om aftenen var der middag, jubilæumsrevy og big band. Fra revyen følger efter generalforsamlingsreferatet en af de nye tekster.

Generalforsamling i Middelfart den 21. maj 2005

Der henvises til den udsendte skriftlige beretning fra bestyrelsen, der blev godkendt. Det blev de to års regnskaber også.

Niels Forsby blev enstemmigt genvalgt som formand for en periode af 2 år.

Vedtægtsændringerne blev ligeledes godkendt, således at foreningens bestyrelse består af 1 formand og 5-8 andre medlemmer.

Michael Abel kunne ikke genvælges. Nyvalgt blev **Henrik Stagetorn**, København, og **Sten Balslev**, Farum. Resten af bestyrelsen blev genvalgt.

Bestyrelsens sammensætning kan ses på foreningens hjemmeside.

Finn Holm-Jørgensen blev genvalgt som revisor, og kontingentet blev fastsat uændret til kr. 1.300 for de to næste regnskabsår.

Efter debat vedtoges nedennævnte resolution:

"Antallet af varetægtsfængslinger over 6 måneder er i de seneste 5 år mere end fordoblet.

Den i 2000 indførte normalmaksimumgrænse for isolation på 3 mdr. har medført et betydeligt fald i anvendelsen af isolation. Dog er der samtidig sket en beklagelig stigning i det gennemsnitlige antal dage de varetægtsfængslede er isolerede (28 dage i 2000 til 37 dage i 2003).

Vi finder det i øvrigt tankevækkende, at selv om man i Danmark over en 25 års periode har bevæget sig fra at isolere 40 % af samtlige varetægtsarrestanter til væsentlig under 10 % i dag har dette ikke ført til nogen målelig ringere opklaringsprocent.

Vi konstaterer med tilfredshed, at Rigsadvokaten har besluttet sig for nøjere at følge udviklingen og har bedt Justitsministeriets Forskningsenhed om at forestå en under-

søgelse af varetægtsfængslingerne, og at Strafferetsplejeudvalget er i færd med at foretage en vurdering af lovændringen i 2000 vedrørende isolation.

Uanset dette vil vi foreslå, at der snarest gennemføres et loft over varetægtsfængslingers længde. Normalmaksimumsgrænsen vedr. isolation på 3 mdr. har begrænset brugen af isolation. Nu må tiden være inde til at tage samme skridt vedrørende varetægtsfængslinger.

Det er et helt afgørende princip i en retsstat, at en frihedsberøvelse er en undtagelse, der konkret skal begrundes.

Det er vor opfattelse, at ikke alle danske dommere lever op til deres ansvar. Fængslinger - herunder i isolation - sker ofte uden konkrete og fyldestgørende begrundelser.

Dommerne har et personligt ansvar for at sikre sig, at betingelserne for fængsling er opfyldte. Det er mennesker, og ikke sager, der bliver fængslet. Det er utilfredsstillende, at standardbegrundelser ofte bliver anvendt ved fængslinger. Det er vor opfattelse, at domstolene bør være mere omhyggelige med konkrete begrundelser. Vi tror på, at en efterlevelse af kravet om konkrete og fyldestgørende begrundelser for såvel varetægtsfængslinger som isolation vil bidrage til, at anvendelsen af disse indgreb reduceres."

Uddrag fra revyen

Fremført af Lise Holten med musikledsagelse af Elsebeth Rasmussen og Poul Helmut Petersen på melodien Kærlighedens Kispus (Toner fra filmen, ed. Wilhelm Hansen 2003).

Byrettens nye retsbog

Åh ja, her er Brian Kold, tiltalt nu for vold,
næveslag og spark, hvor er det trist,
men han vil nægte alt, ja vist.
Åh ja, jeg skal skrive ned, hvad den gamle ged,
dommer Jensen si'r til Brian nu:
"ja, det er vist ok med "du!""

Brian fik kun lidt at drikke på "Det rene glas",
det var ikke noget særligt.
Mens han var ved baren, kom en mand og tog hans plads,
det var ikke noget særligt.
Men så rørte manden pigens lår.
Åh, så mærker man, hvor pulsen slår.

Brian sprang tilbage og tog fat i mandens arm.
Pludselig var al ting bare trængsel og alarm.
Manden stod og blødte ved en karm.
Det var ikke noget særligt.

Dommer Jensen sidder der og grifler på papir,
det er ikke noget særligt.
Det er mig, der skriver, hvad de alle sammen si'r.
Det er ikke noget særligt.
Brian han er ikke klog, men dum.
og han vinker lidt til publikum.
Jeg kan nå at sende e-mails, tiden falder lang.
Dommer stadig grifler, det er kun et supplement,
det jeg skriver, ser han nok engang.
Det er ikke noget særligt.

Brian har jo ikke hørt, hvad jeg og Jensen skrev,
det var ikke noget særligt.
Men han syn's, at Jensen med sin straf sgu' overdrev,
det var ikke noget særligt.
Brian prøver nu med landsretten,
og man alle høre skal igen.
Brian og hans venner har en skønnere version,
og de si'r, at retsbogen er fuld af suppression,
den er grænsende til ren fiktion.
Det var ikke særlig kærligt.

Justitsministeriet
Det Internationale Kontor

Østergade 16
24. maj 2005

Vedr.: J.nr. 2005-305-0101 Høring vedr. et af Belgien fremsat forslag til Rådets rammeafgørelse om anerkendelse og fuldbyrdelse i Den Europæiske Union af forbud, der er en følge af dom for seksuelle lovovertrædelser begået mod børn.

Med skrivelse af 28. april d.å. har Justitsministeriet anmodet om en udtalelse om ovennævnte med høringsfrist den 20. maj. Et af ministeriet loven grundnotat blev b-

vet i løbet af kort tid, men er først fremsendt med skrivelse af 19. maj. Justitsministeriet har beklaget den sene fremsendelse heraf.

Materialet har været forelagt foreningens bestyrelse, der ikke kan støtte det foreslåede. Det fremgår hverken af forslaget til rammeafgørelse eller af det fremsendte grundnotat, hvilke afgørelser den danske stat, som fuldbyrdelsesmyndighed i givet fald kommer til at eksekvere, uden at der er givet myndighederne mulighed for prøvelse af andet end, hvorvidt forholdet er forældet, dobbeltstraf eller en ugyldig udelivelsesdom.

Bestyrelsen bemærker, at den materielle strafferet vedr. sædelighedsforbrydelser ikke er harmoniseret i EU og at forslaget kan føre til, at danske myndigheder skal eksekvere forbud m.v. for handlinger, der ikke er kriminaliseret her i landet.

Nærværende er sendt dels med post, dels som e-mail.

Med venlig hilsen
Elsebeth Rasmussen

Vidneafhøring - Konference i Stockholm

De fem nordiske advokatforeninger etablerede sidste år Nordic Lawyers Academy for at kunne tilbyde mere specialiserede advokater kurser/seminarer på et højt niveau.

Et af de kommende arrangementer kommer til at omhandle Examination of Witnesses, Victims and Children, og finder sted i Stockholm den 20. til 21. oktober 2005. Nu om dage er det jo lige så billigt at flyve til Stockholm som til Århus.

Nærmere omtale i www.nordiclawyersacademy.com.

Landsforeningens Meddelelse 66/2005

Menneskerettigheder - Økonomisk kriminalitet - Langvarig sagsbehandling - Dansk sag

Den Europæiske Menneskerettighedskonvention artikel 6

Klageren W fik ikke medhold i, at hans rettigheder under den langvarige sag om Nordisk Fjer var blevet krænket, selv om sigtelse var rejst i 1991, og landsrettens afgørelse først forelå i 1998. Landsretten havde fastslået, at en varighed på 7 år og 7 måneder i sig selv ikke var en krænkelse, og at det af procesøkonomiske grunde havde været nødvendigt at behandle klagerens sag sammen med nogle medtiltalte.

Menneskerettighedsdomstolen fastslog, at den sammenlagte sagsbehandlingstid for byret, landsret og procesbevillingsnævn (der gav afslag på bevilling) udgjorde 5 år og 2 måneder. Trods længden var der ikke sådanne inaktive perioder, at der forelå en krænkelse af konventionen. Efter en samlet vurdering var der ikke tale om en overskridelse, henset til sagens karakter, hvorfor klagen blev afvist som åbenbar grundløs efter en flertalsafgørelse.

Wejrup mod Danmark, app. 49126/99, 7/2 2002

Sagen ses ikke gengivet i tidsskriftet EU & Menneskeret årgang 2002 eller 2003.

Selve kendelsen, der er på 12 sider (dissensen er ikke trykt), er hentet på Menneskerettighedsdomstolens hjemmeside. Da sagen ikke er dugfrisk, nøjes redaktøren med det ovennævnte referat. En kyndig iagttager af danske retssager, hvor synspunktet om langvarig sagsbehandling gøres gældende, har henledt opmærksomheden på, at der muligvis ikke er en helt klar linie i, hvornår domstolene statuerer, at der foreligger en konventionskrænkelse, og hvor man blot konstaterer, at sagen dog har taget lang tid om at nå til afgørelse.

Der følger herefter en række sager ikke dugfriske, men pås ikke trykt andre steder. Redaktøren er ved at rydde hylder i anledning af forestående flytning ultimo august 2005, herom nærmere i en senere udsendelse.

Landsforeningens Meddelelse 67/2005

Vold, grov - Ungdomssanktion

Straffelovens § 74 a og § 245

Nogle 15-årige opfører sig, så man umiddelbart føler sig fristet til at konstatere, at de er hinsides pædagogisk rækkevidde. Om den unge mand i nærværende lidt ældre sag fra 2002 er blevet bedre af at have afsonet en ungdomssanktion, må guderne og pædagogerne vide.

Københavns Byrets 30. afd. nr. 30. 5212/02, 16/4 2002

T på 15 år var tiltalt efter straffelovens § 245, stk. 1, ved i januar 2002 om aftenen ved et busstoppested at have stukket A en gang med en foldekniv i venstre overarm, således at kniven gik igennem armen og ramte i venstre side af kroppen omkring 3-4 ribben, således at lungen klappede sammen.

Der var påstand om ungdomssanktion efter § 74 a.

T erkendte sig under domsforhandlingen skyldig. Han var ikke tidligere straffet (men han var også kun ca. 2 måneder fra sin 15 års fødselsdag ved anholdelsen, ER).

T blev idømt ungdomssanktion med følgende vilkår:

"- i 2 år undergiver sig tilsyn af de sociale myndigheder og efter disses nærmere bestemmelse undergiver sig socialpædagogisk behandling

- i indtil 2 måneder anbringes på en sikret afdeling på en døgninstitution for børn og unge

- i indtil 12 måneder derefter anbringes på en døgninstitution eller et godkendt opholdssted

- i øvrigt efterkommer pålæg fra de sociale myndigheder om uddannelse og opholdssted, herunder tilbageførsel til eller fortsat anbringelse på sikret afdeling eller døgninstitution eller godkendt opholdssted, inden for den af retten fastsatte længstetid.

Længstetiden for ophold i døgninstitution eller godkendt opholdssted fastsættes til 1 år og 6 måneder, hvoraf højst 12 måneder må være i en sikret afdeling på en døgninstitution for børn og unge."

- oo0oo -

Forsvareren tilføjer bl.a.:

"Supplerende kan det oplyses, at sagen trak i langdrag, da kommunen ikke indenfor den fastsatte tidsfrist på 7 dage kunne udarbejde en foreløbig plan, men derimod havde behov for ca. halvanden måned.

Baggrunden herfor var, at systemet endnu ikke er indarbejdet hos kommunen."

Det fremgår af den medsendte handleplan vedr. T, der ultimo november 2001 fyldte 15 år, at familien var tilflyttet Danmark fra Tyrkiet, før T blev født.

"Forvaltningen fik kendskab til familien i august 2001 på baggrund af underretning fra en idrætstræner på X Idrætsanlæg. Det fremgik af underretningen, at T mødte op under en træningskamp og truede en 11-årig dreng med en kniv.

På et møde i forvaltningen den 17. september 2001 om denne episode, nægter T at have truet med kniv, men at han blot stod og svingede med en nøglering vedhæftet en lille kniv. Hans hensigt var at tale med drengen, der gennem længere tid havde chika-

ner T's nevø. Forældrene giver udtryk for, at de er sikre på at T ikke går med kniv, men at de for fremtiden vil holde øje med hvad T foretager sig i fritiden. De vil formentlig tage en alvorlig snak med ham om hvad der er rigtigt og forkert.

Forældrene fandt ikke, at der var behov for yderligere kontakt til forvaltningen, men ville kontakte os hvis behovet opstod.

Den 23. januar 2002 bliver forvaltningen via møde i forbindelse med SSP samarbejde gjort bekendt med at T i perioden marts 2001 - januar 2002 har været involveret i flere episoder der omfatter en splatterpistol, trusler med kniv, slåskampe m.v. På den baggrund planlægger forvaltningen endnu et møde med T og forældrene m.h.p. en nærmere undersøgelse."

Herefter bliver T varetægtsfængslet i nærværende sag, men må kort efter overflyttes fra en sikret institution til en anden for at beskytte ham selv, idet han er meget provokerende over for de andre unge og ikke kan gennemskue de konsekvenser, som dette kan få for ham selv.

T var ikke sindssyg eller svært personlighedsforstyrret, men efter psykologerklæringen var der "antagelig tale om en relativ mild grad af dyssocial personlighedsforstyrrelse, der giver sig udtryk i adfærdsforstyrrelser."

Forvaltningen udtalte om længden af opholdet på sikret afdeling i indtil 2 måneder:

"T har på nuværende tidspunkt været 2½ måned i sikret afdeling og han er færdigundersøgt. Der er derfor efter lokalcentrets opfattelse ikke tilstrækkeligt socialpædagogisk formål med et længere indledende ophold i sikret afdeling. Det foreslås derfor at denne del af sanktionen kommer til at vare i indtil 2 måneder."

Landsforeningens Meddelelse 68/2005

Færdselsloven - Afstand til forankørende - Beviser - Providaanlæg - Frakendelse undladt

Færdselslovens § 15, stk. 3

T blev både i by- og landsret dømt for at have kørt for tæt på forankørende på motorvej, hastigheder på 106 - 117 km/t og afstande mellem 10 - 13 m. Landsretten fandt imidlertid efter de foreliggende oplysninger om den konkrete færdselssituation ikke fuldt tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at T's kørsel havde haft en så grov eller farlig karakter, at væsentlige hensyn til færdselssikkerheden var tilsidesat, og frifandt derfor for bestemmelsen om betinget førerretsfrakendelse.

ØL 19. afd. a.s. S-0741-02, 30/5 2002

T var tiltalt for på Holbækmotorvejen kl. 16 i vestlig retning at have kørt for tæt på forankørende, hvorved der var fare for påkørsel. Der var påstand om bøde og betinget frakendelse.

T nægtede sig skyldig. En politiassistent, der havde betjent et Providaanlæg, afgav forklaring, der ikke er gengivet i dommen.

Byrettens bemærkninger:

"På baggrund af tiltaltes forklaring, de fremlagte bilag og den foreviste providaoptagelse lægger retten til grund, at tiltalte førte sit køretøj ad Holbækmotorvejen over den i anklageskriftet anførte strækning på ca. 1.600 meter med hastigheder på mellem 106-117 km/t. Afstanden til den forankørende Fiat Punto varierede i samme tidsrum mellem 9,6-11,7 meter.

Retten finder det herefter bevist, at tiltalte har forset sig som beskrevet i anklageskriftet.

Straffen fastsættes til en bøde på 1.500 kr., jf. færdselslovens § 118, stk. 1 og stk. 2, jf. § 15, stk. 3."

Førerretten blev frakendt betinget.

Det fremgik af den medsendte retsbog, at T bl.a. forklarede, at det var myldretid, og trafikken var rimelig tæt. Hun skønnede sin afstand til at være tre billængder til forankørende. De øvrige kørte i samme afstand. Hun var ikke klar over, hvorfor hun blev stoppet.

Politiassistenten forklarede bl.a., at han kørte i inderste vognbane, da han blev overhalet af en række biler, hvoraf T's var den bageste. Undervejs konstaterede han, at T måtte bremse for at øge afstanden til forankørende, ligesom den forankørende bil løbende bremsede hastigheden ned.

"Vidnet forklarede supplerende, at det ikke var hans indtryk at tiltalte og den forankørende Fiat bremsede parvis. Det er vidnets erfaring fra patruljering på motorveje, at der oftest køres for tæt, og det er en af vidnets "kæpheste" at optage rapport i sådanne forhold."

Vidnet forklarede herefter teknikken i den optagne Providafilm.

T ankede med påstand om frifindelse, subsidiært frifindelse for dommens bestemmelse om betinget førerretsfrakendelse. Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse.

Landsretten udtalte:

"Også efter bevisførelsen for landsretten findes tiltalte at have ført den pågældende bil med en hastighed på mellem ca. 106-117 km/t og i en afstand til den forankørende, der i samme tidsrum varierede mellem ca. 10-13 m.

Det tiltrædes herefter, at tiltalte er anset skyldig i den rejste tiltale.

Efter de foreliggende oplysninger om den konkrete færdselssituation findes der ikke fuldt tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at tiltaltes kørsel har haft en så grov eller farlig karakter, at væsentlige hensyn til færdselssikkerheden er tilsidesat.

Tiltalte frifindes derfor for bestemmelsen om betinget førerretsfrakendelse.

Landsretten stadfæster med denne ændring dommen."

- oo0oo -

Sagen har ikke været offentliggjort i Ugeskriftet. Redaktøren henviser til oversigtsartiklen i Lf.Medd. 11/2001, særligt siderne 35 ff og 56.

Landsforeningens Meddelelse 69/2005

Samfundstjeneste - Vilkårsovertrædelse

Straffelovens § 60

Det er ikke nok, at man møder op til samfundstjeneste. Hvis den dom, man skal afvikle, er for spritkørsel med frakendelse af kørekort, er det ikke særlig smart at komme kørende alene i egen bil til mødet med Kriminalforsorgen.

Retten i Frederiksværk SS 1407-02 og SS 1472-02, 25/3 2003

T var for spritkørsel og kørsel i frakendelsestiden idømt fængsel i 10 dage betinget af 30 timers samfundstjeneste, en tillægsbøde og 3 års frakendelse.

Ca. to måneder efter, i oktober 2003, kom der en indberetning fra Kriminalforsorgen:

"Med henblik på at starte afvikling af samfundstjenesten, havde undertegnede og T en aftale om at mødes på Vinderød Kirkegårds parkeringsplads den 25. oktober 2002,

kl. 1300. Kl. 13.05 kom T kørende alene i bil, en hvid Toyota kassevogn, med registreringsnummer XX. Undertegnede foreholdt ham, at han var frataget kørekortet, hvilket han var helt klar over. Han begrundede kørslen med, at han ellers ikke kunne nå at overholde vores aftale. Jeg oplyste T om, at dette var en klar vilkårsovertrædelse, hvorfor vi ikke kunne starte afvikling af samfundstjeneste, samt at jeg så mig nødsaget til at indberette ham."

Det fremgik i øvrigt af sagen, at T havde vedtaget en bøde for den i indberetningen nævnte kørsel. Han påstod den betingede dom opretholdt.

Retten fandt imidlertid, at han havde overtrådt vilkåret i den betingede dom om ikke at begå strafbart forhold i prøvetiden, og bestemte, at de 10 dages fængsel skulle fuldbyrdes.

Landsforeningens Meddelelse 70/2005

Ungdomssanktion - Vold, grov - Røveri - Medvirken ved passivitet

Straffelovens § 23, § 74 a, § 245 og § 288

Sammen med nogle børn under 15 år havde T på 17 og K og N på 15 år udøvet grov vold mod A. K havde under anvendelsen af volden frarøvet A en discman, mens M på 15 år var tiltalt for at have overværet og ladet volden mod A passere. T fik en delvis betinget dom på 4 måneders fængsel, K og N ungdomssanktion. Retten dømte også M for medvirken, men med nogle præmisser, der viste, at han ikke havde været helt passiv. Han fik for dette og brugstyveri af en knallert en rent betinget dom på 60 dage.

Retten i Århus, 5. afd. SS 5. 01752/02, 23/4 2002

T på 17 og K og N på 15 år var tiltalt for grov vold efter straffelovens § 245, ved sammen med 4 mindreårige børn og et ukendt antal ikke identificerede gerningsmænd i februar 2002 at have væltet A omkuld og derefter slået og sparket ham adskillige gange i ansigtet og på kroppen, alt med skade til følge.

I forhold 2 var K alene tiltalt for røveri ved under volden at have frataget A en discman.

M var tiltalt i forhold 3 for medvirken til § 245, stk. 1, jfr. § 23, ved under volden at have overværet og ladet volden mod A passere. Han havde ved en tidligere lejlighed, jfr. forhold 5, kørt på en brugstjålet knallert.

De tiltalte nægtede sig skyldige i forhold 1, men erkendte i et vist omfang overtrædelse af § 244. M nægtede medvirken. Alle var ustraffede.

Der var fremlagt politiattest på A, der havde pådraget sig skrammer, læsioner, hævelser og ømhed i ansigtet og på kroppen opregnet i 10 punkter.

Den 17-årige T havde ikke behov for ungdomssanktion, men alene pædagogisk støtte efter lov om social service § 40.

Nærværende - lidt ældre - sag refereres først og fremmest af hensyn til udtalelsen om K:

"Forvaltningen vurderer, at der er tale om en særdeles truet ung pige, som igennem meget lang tid har levet på egen hånd uden regler og rammer. Hun vurderes ikke at være i stand til på forsvarlig måde at tage vare på sig selv, ligesom hun ikke har nogen i sit umiddelbare netværk, som er i stand til at påtage sig ansvaret for - og drage den nødvendige omsorg for hende.

I fald K kendes skyldig, vurderer forvaltningen, at hun er omfattet af kriterierne for idømmelse af ungdomssanktion efter straffelovens § 74 a. Dom til social pædagogisk behandling må således anses for formålstjenlig.

Såfremt retten idømmer K ungdomssanktion, finder forvaltningen det påkrævet, at sanktionen indledes med et ophold af minimum 2 måneders varighed i sikret institution. På baggrund af det hidtidige forløb vurderer forvaltningen, at det vil være vanskeligt at fastholde K i åbent regi. Forvaltningen finder det endvidere påkrævet, at der under et evt. ophold i sikret institution foretages en pædagogisk/psykologisk observation med henblik på nærmere afklaring af den mere langsigtede behandlingsplan. Endelig vurderes der at være behov for en afklaring af omfanget af K's formodede misbrug.

Forvaltningen vurderer, at der efterfølgende vil være behov for længerevarende ophold i pædagogisk opholdssted, hvor netop K's særlige behov kan tilgodeses.

Forvaltningen kan på nuværende tidspunkt ikke pege på et konkret opholdssted, idet de krav der skal stilles til et fremtidigt opholdssted vil være afhængig af resultatet af en evt. observation. Det kan dog allerede på nuværende tidspunkt konkluderes, at den aktuelle foranstaltning i form af anbringelse i.h.t. servicelovens § 40, stk. 2, nr. 11 i ungdomshybel er et utilstrækkeligt tilbud til K med den problematik, hun har. Det er derfor urealistisk, at K kan vende tilbage dertil.

En nærmere planlægning af en afsluttende ambulans udslusningsfase vil være helt afhængig af den udvikling, der sker under forløbet af de øvrige foranstaltninger."

Den 15-årige N var også en meget truet dreng med store emotionelle samt adfærdsmæssige vanskeligheder. Hans kriminelle løbebane havde været markant stigende. Også her anbefaledes ungdomssanktion.

Byretten lagde til grund, at T, K og N havde deltaget i overfaldet i forhold 1, der ikke havde haft nogen rimelig anledning, og hvorunder forurettede bl.a. blev sparket i hovedet af K. Volden blev henført under § 245. Tiltalens rigtighed var således godtgjort, dog at det ikke kunne lægges til grund, at de tiltalte havde væltet A omkuld, men kun at volden var udøvet, efter at han var væltet omkuld.

K havde været med til at røve en taske og dermed også med i røveriet af discman'en.

Vedr. M blev det lagt til grund, at han havde deltaget i og forladt en fest med nogle af de mindreårige, der deltog i overfaldet. Retten fortsatte:

"Efter tiltaltes forklaring kom han til boldbanen sammen med K og én mere. K deltog i voldsudøvelsen. Det må også lægges til grund, at tiltalte hjalp A op, men at A opfattede hans indgriben som et forsøg på at få noget, og at B, der efter sin forklaring hjalp A op, blev skubbet af tiltalte, der råbte et eller andet til de andre. Under disse omstændigheder er det ubetænkeligt at anse det for bevist, at denne tiltalte ved sin tilstedeværelse uden at gribe ind ved tilskyndelse, råd eller dåd har medvirket til voldshandlingen, jf. straffelovens § 23. Rigtigheden af dette forhold er således også godtgjort."

M havde ikke selv udøvet vold, og T havde udøvet mindre vold end K og N, hvilket der blev taget hensyn til ved strafudmålingen.

T fik en delvis betinget straf på 4 måneder. 2 måneder skulle fuldbyrdes, men blev anset som udstået med varetægtsfængslingen. M fik en rent betinget straf på fængsel i 60 dage (han havde været varetægtsfængslet lidt over 4 uger). Begge skulle vedr. den betingede del undergive sig hjælpeforanstaltninger under tilsyn af de sociale myndigheder.

K og N blev idømt ungdomssanktion med ophold indtil 2 måneder i sikret institution og derefter indtil 12 måneder på døgninstitution og i alt 1½ år med pålæg om opholdssted med risiko for tilbageførelse til sikret institution eller døgninstitution.

Landsforeningens Meddelelse 71/2005

Færdselssag - Spritkørsel - Utilregnelighed - Manddrab, uagtsomt - Betinget straf

Straffelovens § 16, § 56 og § 241, Færdselslovens § 53

T kørte med en promille på 1.34 og mistede herredømmet over vognen, således at en passager P omkom. T var sindssyg, men retten fandt ingen sammenhæng mellem sygdommen og hans spirituskørsel m.v., hvorfor straffen blev fastsat til fængsel i 6 måneder, der blev gjort betinget med vilkår bl.a. om psykiatrisk behandling. Der skete førerrettsfrakendelse i 5 år. Færdselslovens sanktionssystem mht. spritsager er ændret her i sommeren 2005, men sagens karakter gør, at den stadig kan have principiel interesse.

Retten i Helsingør nr. 1.01577/99, 14/5 2002

T på 56 år var tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 241 og færdselslovens § 53 og § 3, ved i juni 1999 at have kørt med en promille på 1.34 og undladt at udvise agtpågivenhed, hvorved han på landevej mistede herredømmet over bilen, der væltede rundt, hvorved en passager P pådrog sig kvæstelser og døde 11 dage efter.

T var ustraffet. Han erkendte kørselsuheldet, men nægtede spirituskørslen under henvisning til, at han skulle have indtaget Baldrianpiller, som han mente havde indflydelse på promillens størrelse.

Han mente ikke at have udvist en sådan grad af uagtsomhed, at han burde dømmes efter straffelovens § 241.

Uheldet skete på vejstrækningen mellem Tikøb og Fredensborg, som er en temmelig smal vej med mange sving, stigninger og fald, hvor der i T's kørselsretning forud for uheldet kun var oversigt ca. 100 m frem på grund af buske og træer. Der var ikke fundet fejl ved bilen. Der fandtes ikke spor efter opbremsning.

Retslægerådet kendte baldrian. Der var ikke formodning for, at det kunne påvirke forbrændingen af alkohol. Det samme gjaldt humle.

Retslægerådet udtalte endvidere, at passagerens død var en direkte følge af ulykken.

Der var indhentet en personundersøgelse og en mentalundersøgelse. Der var ikke holdepunkter for antagelsen af en abnorm rustilstand. T havde efter skilsmisse og arbejdsophør ændret sig psykisk og havde været indlagt langvarigt på psykiatrisk afdeling og havde bl.a. vrangforestillinger med forfølgelsesindhold. Han var ved undersøgelsen fortsat præget af vrangforestillinger og omfattet af straffelovens § 16. Man anbefalede dom til psykiatrisk behandling.

Kriminalforsorgen fandt E uegnet til samfundstjeneste, ligesom han fandtes "absolut strafuegnet".

T var selv kommet til skade ved uheldet og havde tre år efter stadig mén deraf. Han havde i den forløbne periode været indlagt to gange på psykiatrisk afdeling.

Anklagemyndigheden nedlagde endelig påstand om, at T blev dømt til psykiatrisk behandling på hospital med tilsyn af Kriminalforsorgen under udskrivning, således at der af Kriminalforsorgen i forbindelse med overlægen kunne træffes bestemmelse om indlæggelse.

T anførte, at han ikke på gerningstidspunktet var utilregnelig som følge af sin sindssygdom.

Retten udtalte side 6 i dommen:

"Efter resultatet af blodprøveundersøgelsen sammenholdt med Retslægerådets udtalelser vedrørende Baldrian og Humle, findes tiltalte skyldig i spirituskørsel efter færdselslovens § 53, stk. 1.

I henhold til Retslægerådets erklæring af 16. januar 2001 lægges det til grund, at P's død er forårsaget af ulykken. Idet tiltalte har kørt bil i spirituspåvirket stand, og der ikke er grundlag for at antage, at andre omstændigheder skulle være årsag til ulykken, findes tiltalte skyldig i overtrædelse af straffelovens § 241 og færdselslovens § 3, stk. 1.

Efter de lægelige udtalelser må det lægges til grund, at tiltalte er sindssyg og også var det på gerningstidspunktet. Der findes imidlertid ikke tilstrækkelige holdepunkter for at antage, at der er en sådan sammenhæng mellem tiltaltes sindssygdom og hans spirituskørsel med videre, at denne ikke kan tilregnes ham som strafbar.

Straffen fastsættes efter straffelovens § 241 og færdselslovens § 117, stk. 1, jfr. § 53, stk. 1, samt § 118, stk. 1, jfr. § 3, stk. 1 til fængsel i 6 måneder.

Under hensyn til tiltaltes psykiatiske sygdom findes det rent undtagelsesvis forsvarligt at gøre straffen betinget, hvorfor det i medfør af straffelovens § 56, stk. 2, bestemmes, at fuldbyrdelsen af dommen udsættes og bortfalder efter forløbet af en prøvetid på 1 år under de nedenfor angivne betingelser."

Vilkårene omfattede en prøvetid på 1 år med tilsyn af Kriminalforsorgen, og at T underkastede sig psykiatrisk behandling om fornødent under indlæggelse efter tilsynsmyndighedens nærmere bestemmelse.

Det fremgår ikke af den fremsendte domsudskrift, men forsvareren har oplyst, at T også blev fradømt førerretten i 5 år.

Landsforeningens Meddelelse 72/2005

Varetægtsfængsling - Recidiv

Retsplejelovens § 762

En butikstyv T med mange tidligere afgørelser blev varetægtsfængslet i grundlovsforhør. Siden fik han sin velfortjente straf på 60 dages fængsel. Anklagemyndigheden ville efter dommen have ham fortsat fængslet. Hertil sagde byretten nej og løslod. Landsretten fandt herefter ikke tilstrækkeligt grundlag for at bestemme, at T (på ny) skulle varetægtsfængsles.

ØL 22. afd. kære nr. S-2014-02, 10/6 2002

T blev fængslet i grundlovsforhør den 11/5 2002 sigtet for tyveri af kødvarer i supermarked til en værdi af kr. 270.

T angav at være blevet truet hertil som følge af et gældsforhold. Han oplyste, at han kunne komme i behandling for sit stofmisbrug, og at han få dage efter havde en job-samtale.

Han var senest straffet to gange i 1998, en gang i 2000 og to gange i 2001 for tyverier med ubetingede straffe på 1-2-3 måneder. Der var en enkelt verserende tyverisag.

Retten fængslede i 13 dage og forlængede siden fængslingen frem til domsforhandlingen den 6/6 2002, hvor T for tyveri og lov om euforiserende stoffer blev idømt fængsel i 60 dage.

Anklagemyndigheden krævede fortsat varetægtsfængsling, men T blev løsladt, og der blev ikke givet opsættende virkning. Byrettens kendelse lød:

"Under hensyn til at der nu er afsagt dom i sagen, der omfatter 2 tyverier og 1 tyveriforsøg, sammenholdt med den tid, der er gået, siden domfældte blev løsladt fra afsøning af den seneste dom, findes der ikke at være bestemte grunde til at frygte, at domfældte på fri fod vil begå ny kriminalitet, hvorfor

b e s t e m m e s:

Domfældte T løslades."

Landsretten udtalte efter 4 dage:

"Landsretten finder ikke på nuværende tidspunkt tilstrækkeligt grundlag for at bestemme, at domfældte skal varetægtsfængsles, hvorfor

b e s t e m m e s:

Den påkærede kendelse stadfæstes således, at T skal forblive løsladt."

- oo0oo -

Varetægtsfængslinger er et område, der fortsat har foreningens bevågenhed, jfr. den under generalforsamlingsreferatet 2005 gengivne udtalelse. Så hvis foreningens medlemmer ligger inde med nyere interessante kendelser, herunder med konkrete begrundelser eller mangel på samme, modtager redaktøren gerne materialet til offentliggørelse. En deltager i debatten på generalforsamlingen spurgte, men fik ikke noget svar: "Hvorfor er det altid således, at hvis en dommer opretholder anholdelsen i indtil 3 x 24 timer, så er det altid en ny og strengere dommer næste gang, således at der næsten altid varetægtsfængsles i anden omgang?" Kan opfattelsen be- eller afkræftes? Redaktøren modtager gerne eksempler herpå.

Landsforeningens Meddelelse 73/2005

Databedrageri - Udlænding

Straffelovens § 279 a

Det er ikke altid de helt store beløb, der fører til overtrædelse af bestemmelsen. En turist forsøgte at hæve kr. 5.350 på et kort udstedt til ham selv, men med en forfalsket magnetstribes. Fængsel i 30 dage, der ansås for udstået med varetægtsfængslingen.

Københavns Byrets 20. afd. nr. 20 28637/2003, 11/12 2003

Turisten T, hvis alder ikke er gengivet i dommen, var under en tilståelsessag tiltalt for forsøg på databedrageri, idet han i november 2003 i en vekselbutik havde forsøgt at hæve på et kreditkort udstedt til ham selv, hvor en uidentificeret person med T's viden havde foretaget ændringer i magnetstriben, idet man havde indkopieret et Visakort med et andet kontonummer og med en canadisk bank som udsteder.

Der var påstand om straf og udvisning. T var efter det oplyste ikke tidligere straffet.

Straffen blev fastsat til fængsel i 30 dage, der ansås for udstået med varetægtsfængslingen. T havde været frihedsberøvet 24 dage. Han blev udvist i 3 år.

Forsvareren henviser til Lf.Medd. 67/2000. Af medsendte politirapporter fremgår, at T bl.a. forklarede, at han havde misbrugt kortet to gange i Sverige og én gang i Danmark. De tog fire personer til Danmark i bil. Han ønskede ikke at udtale sig om disse personer.

Landsforeningens Meddelelse 74/2005

Dokumentfalsk - Strafnedsættelse - Samfundstjeneste

Straffelovens § 82 og § 171

T havde ad 2 gange stjålet to blanke checks, som han udfyldte med henholdsvis kr. 274.000 og kr. 139.600 og falsk navn og præsenterede i bank/posthus. Fængsel i 8 måneder betinget af 160 timers samfundstjeneste. I præmisserne henvist til straffnedsættelsesgrunde i daværende § 84, stk. 1, nr. 5 og 9.

Københavns Byrets 5. afd. nr. 5. 18286/03, 2/10 2003

T på 34 år var under en tilståelsessag dels tiltalt for tyveri ved to gange med en måneds mellemrum i en købmandsforretning at have stjålet to blanke checks.

I forhold 2 og 3 dokumentfalsk, ved i henholdsvis april og maj 2003 at have brugt disse checks, udfyldt med henholdsvis kr. 247.000 og kr. 139.600 og falsk navn hos bank/posthus.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om kombinationsdom. T var egnet til samfundstjeneste og ikke tidligere straffet af betydning for sagen.

Retten udtalte:

"Retten finder, at det ikke vil være tilstrækkeligt at idømme tiltalte en betinget dom med vilkår efter straffelovens § 57, stk. 1. Da tiltalte skønnes egnet til at udføre samfundstjeneste, idømmes han en betinget dom med vilkår herom.

Retten finder ikke, at straffen kan bortfalde i medfør af straffelovens § 85, jf. § 84, stk. 1 nr. 5 og 9, men finder, at straffen bør nedsættes af de i straffelovens § 84, stk.1, nr. 5 og 9 anførte grunde.

Det findes derimod at være en strafskærpende omstændighed, at tiltalte 2 gange med ca. 1 måneds interval stjæler en check og hæver penge på den af ham forfalskede check.

Straffen fastsættes til fængsel i 8 måneder. Fuldbyrnelsen udsættes i medfør af straffelovens § 62 og § 63, jf. § 56, stk. 2, som nedenfor bestemt."

Vilkårene omfattede en prøvetid på 1 år og afvikling af 160 timers samfundstjeneste. T skulle betale pengene tilbage.

Forsvareren oplyser bl.a., at checkblanketterne var taget i stedfaderens forretning. Den håndværker, der stod for ombygningen af T's hus, var meget truende. Håndværkeren mødte en dag op på T's bopæl for at indkassere sit - ret store - tilgodehavende og havde haft en muggert i hånden. Dette var baggrunden for kriminaliteten.

Landsforeningens Meddelelse 75/2005

Narkotika - Ecstasy

Straffelovens § 191

T og S blev begge dømt for indkøb og indførsel af 5.000 ecstasytabletter. S yderligere for at have bestilt 3.000 tabletter, hvoraf han kun fik udleveret 1.000 og efterfølgende videresolgte. Straffe på henholdsvis 1½ år og 3 år, sidstnævnte fællesstraf med narkotikodom med betinget del af straf på 7½ måned.

Kriminalretten i Fredericia SS 589/03, 28/11 2003

T på 28 og S på 24 år var under en tilståelsessag tiltalt for overtrædelse af § 191, til dels § 21, ved i februar 2003 i forening med to yderligere personer at have indkøbt 5.000 ecstasy tabletter for kr. 35.000, som de indsmuglede i Danmark, hvor det viste sig, at der kun var 4.500 stk.

T var yderligere fundet i besiddelse af lidt hash, pot og 0,57 g amfetamin. Derudover havde han et forhold med våbenloven, nogle knive og div. skarpe patroner.

Endelig var S alene tiltalt for straffelovens § 191, jfr. § 21, ved i december 2002 på vegne en unavngiven person P og med henblik på videresalg at have bestilt 3.000 stk. ecstasy piller til en pris af kr. 45.000, hvorefter han mødtes med leverandøren L, hvor han dog - idet L ikke havde flere - alene fik udleveret 1.000 ecstasy piller, som han betalte kr. 15.000 for og efterfølgende videresolgte for kr. 20.000 til P.

Der var, for så vidt angik S, en konfiskationspåstand på kr. 10.000, jfr. straffelovens § 75, stk. 1.

Det fremgik af de udførlige forklaringer gengivet i dommen, at pillerne i forhold 1 blev bestilt i Holland af en forbindelse, og S fik tilbud om at hente dem. Han fik en

pige til at tage med. Da en kammerat hørte om turen, ville han også med. Pigen, der skulle køre, vidste, at det drejede sig om ecstasy, men ikke kvantum. T fik det at vide under turen og sagde nu, at han kunne skaffe stoffet billigere, hvorfor man opsøgte T's forbindelse.

Pillerne blev transporteret til Danmark af S i en rygsæk under en togrejse sammen med T, efter at de to andre med bilen var blevet væk for de tiltalte. Fortjenesten ved turen var ca. kr. 5.000, henset til, at han fik 500 piller mindre end aftalt.

Om det andet forhold forklarede S bl.a., at han kendte leverandøren L fra technofester.

T forklarede om forhold 1 bl.a., at han kendte pigen, men ikke S i forvejen, inden han tog med på turen, hvor han undervejs blev klar over, at S havde mange penge med. De kom derved til at tale om ecstasy, og T ville spille smart og ringede derfor til en ven (kaldenavn), der havde hollandske forbindelser. T tog med S til møderne med den hollandske leverandør for at beskytte S og fulgtes med ham i toget hjem, efter at de to andre rejseledsagere var blevet væk for dem.

Han havde skældt sin ven (kaldenavn) ud, fordi der manglede 500 piller i leverancen.

Om de personlige forhold forklarede S, at han havde mistet bolig og skoleplads kort før rejsen. Han havde været i psykiatrisk behandling for et abnormt søvnbehov. T havde i 2000 været ude for et færdselsuheld med rygskade, så han ikke kunne arbejde. Han levede af kontanthjælp og var far til to mindreårige børn.

S havde en tidligere narkodomy fra 2002 med betinget fængsel i 9 måneder, hvor der havde været varetægtsfængsling i 1½ måned. Under denne sag havde han gennemgået en personundersøgelse, der efter forelæggelse for Kriminalforsorgens psykiatriske konsulent konkluderede, at der ikke var tegn på, at S havde en psykopatologisk lidelse, og der var ikke grundlag for foretagelse af en mentalundersøgelse.

Begge havde under nærværende sag været varetægtsfængslet siden medio september 2003.

Retten udtalte bl.a. (dommen side 10):

"Under hensyn til, at tiltalte T som sagen er oplyst, tilfældigt blev deltager i indsmuglingen, men da det blev klart, at der var tale om indsmugling, begyndte at spille en aktiv rolle med henblik på formidling af kontakt til den person, der i Holland kunne sælge stoffet, fastsættes straffen for denne tiltalte til fængsel i 1 år og 6 måneder."

S fik en fællesstraf med følgende bemærkninger:

"Under hensyn til, at tiltalte tog initiativet til turen til Holland, hvor han ønskede at indkøbe et større antal ecstasy tabletter, ligesom han i forhold 4 har ville indkøbe et større antal ecstasy tabletter, fastsættes straffen for denne tiltalte til fængsel i 3 år. Hos denne tiltalte konfiskeres i medfør af retsplejelovens § 75, stk. 1 10.000 kr."

- oo0oo -

Forsvareren for T oplyser, at pigen ved en særskilt dom den 17/12 2003 fik en kombinationsstraf med samfundstjeneste og 6 måneder ubetinget. Forsvareren ankede med påstand om hjemvisning, men efter sigende søgte man at "reparere på dommen", ved at anklagemyndigheden ville påstå formildelse ved landsretten.

Landsforeningens Meddelelse 76/2005

Narkotika - Amfetamin

Straffelovens § 191

T var tiltalt i 4 forhold for delvist med henblik på videresalg at have modtaget eller købt 1.475 g amfetamin. Fængsel i 3 år.

Retten i Århus 10. afd. SS 10.06200/03, 18/12 2003

T var under en tilståelsessag tiltalt i 4 forhold for delvist med henblik på videresalg at have modtaget eller købt sammenlagt 1.475 g amfetamin i perioden fra efteråret 2001 til sommeren 2003. I sidste forhold skulle han i august 2003 have solgt for kr. 10.100 amfetamin af partiet til en navngiven person.

T erkendte sig skyldig, men protesterede mod konfiskation af de kr. 10.100, som han gjorde gældende tilhørte en anden til køb af en båd.

Retten idømte 3 års fængsel og konfiskerede efter anklagemyndighedens påstand, idet T's oplysninger om bådkøbet ikke havde kunnet bekræftes, hvorfor retten lagde til grund, at det var udbytte af salg af narkotika.

- oo0oo -

Af den medsendte retsbog fremgår, at T forklarede, at han havde modtaget stofferne af 4 navngivne leverandører, delvist til eget forbrug.

Trusler mod vidner - Frifindelse

Straffelovens § 123

T mødte tilfældigt i toget en butiksvagt, som 19 dage tidligere havde pågrebet ham for butikstyveri. Selv om T kom med udtalelser som "stikkersvin" og "jeg skal nok finde dig", kunne forholdet ikke henføres under straffelovens § 123, da T ved tyveriet havde aflagt fuldstændig tilståelse og derfor ikke kunne påregne, at den pågældende skulle afgive vidneforklaring i retten. Forholdet kunne heller ikke henføres under straffelovens § 266.

Københavns Byrets 31. afd. nr. SS 31. 4134/2005, 12/5 2005

T på 26 år var udover hærværk, butikstyveri og lov om euforiserende stoffer - lidt hash til eget brug - i forhold 4 tiltalt for i januar 2005 i et S-tog at have forulempet en butiksvagt B i anledning af dennes forventede eller allerede afgivne forklaring til politiet eller i retten vedr. det ovennævnte butikstyveri, idet T bl.a. udtalte: "Skal du ikke have en anden uniform på, stikkersvin. Jeg skal nok finde dig, jeg smadrer dig, det er synd for dig, at jeg ikke har drengene med" eller lignende udtalelser.

T erkendte butikstyveriet, men nægtede vidnetrusler.

Han var senest i 2002 dømt for bl.a. § 121, § 276, § 291 og lov om euforiserende stoffer med fængsel i 60 dage, samt i 2003 ligeledes for § 121, men i medfør af § 89 ingen tillægsstraf.

Han forklarede bl.a., at han i toget bemærkede en person, der sad lige over for ham, som stirrede intenst på ham. Nu genkendte T pågældende som butiksvagten, og de kom til at tale om episoden i december 2004. T ville medgive, at tonen ikke var så god, og at han sagde "stikkersvin". Han kunne ikke erkende truslerne i anklageskriftet.

B forklarede bl.a., at T efter butikstyveriet havde sat sig kraftigt til modværge under den private anholdelse, men det lykkedes B og forstærkninger at få T lagt i håndjern, indtil politiet kom frem.

Om togturen oplyste han, at T var kommet ind i kupeen og fik øje på B, genkendte ham og satte sig over for ham. B forklarede videre om T:

"Nu begyndte han at komme med truende bemærkninger så som "jeg smadrer dig", "synd at drengene ikke var med", "du skal ikke føle dig for sikker", "jeg skal nok fin-

de dig" og "stikkersvin". Da togrevisorerne var passeret, kom tiltalte tilbage og fortsatte med sine truende bemærkninger ..."

Retten dømte for de 3 øvrige forhold omfattet af tiltalen, men anførte om forhold 4:

"Ved den af vidnet B afgivne forklaring finder retten ikke, at tiltaltes truende bemærkninger har været rettet mod en forestående vidneforklaring og da tiltalte har erkendt det begåede tyveri umiddelbart i forbindelse med anholdelsen, finder retten ikke at kunne lægge til grund, at tiltalte har forestillet sig, at den pågældende skulle afgive en vidneforklaring i retten. Forholdet findes ikke at kunne henføres under straffelovens § 266."

De øvrige forhold blev på grund af forstraffe takseret til 14 dages betinget fængsel med en prøvetid på 2 år.

- oo0oo -

Forsvareren tilføjer bl.a.:

"Argumentationen bag frifindelsen er ikke noget, jeg har fundet på. Det findes allerede i tiltaltes rapportforklaring. I øvrigt argumenterer jeg bl.a. med Vestre Landsrets dom i U96.566."

Landsforeningens Meddelelse 78/2005

Fri proces - Sagsomkostninger - Vejledningspligt

Retsplejelovens § 335

Efter regler vedtaget af Advokatsamfundet med ikrafttræden pr. 1. maj d.å. skal advokater vejlede om sagsomkostninger også i sager med fri proces eller retshjælp. Det har ikke blot akademisk interesse for klienten. Undertiden kan man blive pålagt at betale sagsomkostninger, selv om man har fået meddelt fri proces, som nedennævnte lille civilsag viser.

Københavns Byrets sag nr. BS 8 F 2677/2004, 25/5 2005

Sælgerne og sagsøgerne S solgte i 2003 en ejerlejlighed til sagsøgte K. Det fremgik af vilkårene, at køber ikke uden sælgers samtykke kunne foretage modregning i refusionssaldoen for eventuelle mangelkrav. Det gjorde K imidlertid, hvorfor S i 2004 anlagde sag om betaling af kr. 27.037. Begge parter havde fri proces.

S forklarede bl.a., at lejligheden ikke var i særlig god stand, men der var heller ikke gjort noget for at skjule eventuelle mangler. Den var udbudt for kr. 2,9 mio. og blev solgt for kr. 2,675 mio.

Køber, der var maskiningeniør, og efter det oplyste uden særligt kendskab til byggeri, havde ikke haft en byggesagkyndig til at gennemgå lejligheden. Efter overtagelsen trængte der vand ned til underboen, og han mente, at der måtte være foretaget uautoriserede ændringer i badeværelset efter 1996. Vinduerne i køkkenet var også i dårlig stand. Det havde kostet ham ca. kr. 28.000 at istandsætte badeværelset og ca. kr. 8.000 at lave vinduerne. Lejligheden var nu solgt for kr. 3,265 mio.

Rettens begrundelse og afgørelse:

"Parterne har ved den indgåede aftale uden forbehold bestemt, at køber ikke uden sælgers samtykke kan foretage modregning i refusionssaldoen for eventuelle mangelskrav.

Som sagen er forelagt retten, er der ikke grundlag for hverken helt eller delvist at tilsidesætte den indgåede aftale herom.

Ved den indhentede skønserklæring med to supplerende skønserklæringer er det godtgjort, at badeværelset er udført efter gældende bygningsreglement bortset fra lunken på gulvet bag afløbet. Det lægges til grund, at vinduerne i køkkenet var i dårlig stand ved overtagelsen og/eller ikke funktionsduelige.

Det er ikke herved bevist, at sagsøger har pådraget sig et erstatningsansvar i den anledning, eller at der er et grundlag for et forholdsmæssigt afslag.

Som følge af det anførte får sagsøger medhold i sin påstand.

Begge parter har fri proces. Sagsøgte pålægges som følge heraf ikke sagsomkostninger til sagsøger. Henset til sagens karakter og udfald og det forhold at lejligheden under sagen er solgt, pålægges sagsøgte imidlertid i medfør af retsplejelovens § 335 at erstatte statskassens udgifter til den fri proces."

- oo0oo -

K skulle altså ud over det påstævned beløb med renter betale kr. 26.500 i sagsomkostninger til statskassen.

- oo0oo -

Vedrørende vejledningspligt i straffesager henvises til den til foreningens medlemmer primo maj d.å. udsendte skriftlige beretning fra bestyrelsen.

Landsforeningens Meddelelse 79/2005

Færdselsloven - Venstresving - Betinget frakendelse

Færdselslovens § 26

T var fundet skyldig i at have foretaget svingning til venstre uden at afvente modkørende færdsel med sammenstød til følge. Udsynet havde været spærret af en modkørende lastbil, der ligeledes holdt stille i krydset. Både by- og landsret bestemte betinget frakendelse.

VL 9. afd. a.s. S 1207-02, 29/5 2002

T var tiltalt for overtrædelse af FL § 26, stk. 6, ved at have foretaget svingning til venstre uden at afvente modkørende færdsel, hvorved der skete sammenstød med modkørende bil.

Der var påstand om betinget frakendelse.

T kunne kun erkende overtrædelse af FL § 3. Forsvareren gjorde gældende, at der ikke var tale om en egentlig venstresvingningssituation, idet T ikke havde påbegyndt svingningen, men blot trillede frem for at orientere sig. Det var ikke dokumenteret, hvor på kørebanen sammenstødet skete. Der havde været snefald, der dækkede linierne på vejbanen.

Retten bemærkede:

"Ved tiltaltes forklaring findes det bevist, at tiltalte holdt stille i midten af krydset og at udsynet var spærret af en modkørende lastbil, der ligeledes holdt stille midt i krydset. Uanset at der er tale om et ikke ukompliceret kryds og at tiltalte holdt stille inden hun kørte langsomt frem samt at afmærkningen på vejbanen formodentlig var dækket af sne, finder retten at tiltalte har tilsidesat væsentlige hensyn til trafiksikkerheden, ved at køre frem trods nedsat udsyn til den trafik der var modkørende. Tiltalte skal derfor frakendes førerretten betinget."

Straffen var en bøde på kr. 750 og sædvanlig betinget frakendelse.

T ankede med påstand om frifindelse for den betingede frakendelse af førerretten. Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse.

T forklarede bl.a.:

"Tiltalte har supplerende forklaret, at hun ikke kører bil til dagligt, men har lejlighed til at køre, når hun er hjemme hos sine forældre. Hun kunne ikke se vejbaneafstrikingen for sne. Hendes udsyn var spærret af lastbilen. Hun kørte lidt frem, idet hun havde holdt der længe og konstaterede, at der ikke kom modkørende trafik. Hun erindrer ikke, hvorfor hun besluttede sig for at køre frem. Hun kunne ikke konstatere, om hun var så langt ude, at hun overskred aftegningerne vedrørende vognbanen. Hun mener ikke, at der holdt nogen bag ved hende. Hun husker ikke, om lyset skiftede, mens hun holdt i krydset."

Den modkørende bilist B havde ikke bemærket noget forud for sammenstødet, men så blot to lygter komme farende. Der var ikke mere sne på vejbanen, end at hun kunne se vognbanemarkeringen. Hun mente ikke, at hun selv kunne være kommet for langt til venstre i forhold til vejbaneforløbet. Det skyldtes også, at der i svingbanen holdt en lastbil, der skulle til venstre.

Landsrettens begrundelse og resultat:

"Efter bevisførelsen for landsretten lægges det til grund, at der er tale om et almindeligt vejkryds mellem to gader med separate svingbaner og vejbaneafmærkning. Det lægges endvidere til grund, at B kørte igennem krydset for grønt lys.

Der er ikke i de foreliggende rapportoplysninger om, at vejbanen var våd, eller vidnets forklaring grundlag for at antage, at vejbaneafmærkningen har været så dækket af sne, at det på afgørende måde har kunnet påvirke tiltaltes muligheder for at køre forsvarligt.

Tiltaltes udsyn under venstresvingningen var efter hendes egen forklaring spærret af den lastbil, der kom fra modsat retning og ligeledes skulle udføre en svingning til venstre. Tiltalte kørte desuagtet og uanset, at der stadig var grønt lys for de modkørende, frem fra sin svingbane og videre ud i krydset, hvor der skete et sammenstød med den modkørende i dennes vejbane. Tiltalte har herved overtrådt færdselslovens § 26, stk. 6, og hun har under de anførte omstændigheder tilsidesat væsentlige hensyn til færdselssikkerheden ved at køre frem uden det fornødne udsyn, jf. færdselslovens § 126, stk. 1. nr. 1.

Det tiltrædes derfor, at tiltalte er fundet skyldig som sket, og at tiltalte er frakendt førerretten betinget som sket.

Bødestraffen og forvandlingsstraffen er passende udmålt.

Landsretten stadfæster herefter dommen."

- oo0oo -

Forsvareren tilføjer bl.a.:

"Jeg var under sagen opmærksom på en lang række af de meddelelser som er offentliggjort i landsforeningens blad, herunder oversigtsartiklen i meddelelse nr. 11 fra 2001.

I øvrigt henviste jeg under sagens behandling til meddelelser 62/2001, 116/2001, 6/2002, 35/2002 og 60/2002. Som det fremgår af landsrettens præmisser gjorde dette ikke indtryk på landsretten, ej heller at det efter min klients forklaring var svært at se de stiplede linier som følge af nylig snefald.

Det er min opfattelse, at Vestre Landsrets kendelse i nogen grad afviger fra Vestre Landsrets 11. afdelings dom offentliggjort i meddelelser nr. 60/2002.

Om end landsrettens præmisser er rimelige konkrete og dog også rimelige fyldestgørende, så er det mit indtryk, at landsretten i denne sag har vendt tilbage til Justitsministeriets holdning i forarbejderne til loven, således som disse i øvrigt er angivet på side 264 i Vagn Greve's færdselsstrafferet 2001."

Landsforeningens Meddelelse 80/2005

Varetægtsfængsling - Retshåndhævelsesarrest - Kollusionsfare - Proportionalitet

Retsplejelovens § 762

I en voldssag, hvor der var berammet domsforhandling i landsretten i slutningen af september, løslod landsretten T, der nu havde siddet varetægtsfængslet i mere end 5 måneder, og om hvem det på det foreliggende grundlag måtte antages, at dennes medvirken, hvis han fandtes skyldig, var af mindre alvorlig karakter. For en af de øvrige, S, var der også efter dennes egen forklaring begrundet mistanke om, at han havde gjort sig skyldig i medvirken til voldsudøvelse efter straffelovens § 246, jfr. § 245, stk. 1, og der var fortsat efterforskningsgrunde, der talte for varetægtsfængsling, uden at dette ville stride mod RPL § 762, stk. 3.

VL 2. afd. S-1207-05, 27/5 2005.

T og S var fremstillet og afgav kort forklaring om tiltalen (udeladt af referatet). T oplyste bl.a. om sine personlige forhold, at hans stedfar nylig var død, og moderen havde svært ved at klare sig alene. Hans læreforhold ville definitivt blive afbrudt, hvis han fortsat skulle være varetægtsfængslet.

Anklageren påstod de tiltalte fortsat varetægtsfængslet i medfør af RPL § 762, stk. 1, nr. 3 og stk. 2, nr. 1. Forsvarerne protesterede og gjorde begge gældende, at der maksimalt kunne være tale om medvirken til vold efter straffelovens § 244, og at fortsat varetægtsfængsling ville være i strid med proportionalitetshensynet i RPL § 762, stk. 3.

Landsretten fandt vedr. S, at der var begrundet mistanke om, at denne tiltalte havde gjort sig skyldig i medvirken til voldsudøvelse, jfr. straffelovens § 246, jfr. § 245, stk. 1. Der var indbyrdes uoverensstemmende forklaringer, hvorfor der var fængslingsgrund i § 762, stk. 1, nr. 3, og fortsat fængsling stred ikke på det nu foreliggende mistankegrundlag mod § 762, stk. 3.

Vedr. T var der i hvert fald begrundet mistanke om, at han havde gjort sig skyldig i medvirken til voldsudøvelse, jfr. straffelovens § 244. Landsretten fortsatte:

"Tiltalte har nu været varetægtsfængslet i mere end 5 måneder, og det må på det foreliggende grundlag antages, at denne tiltaltes medvirken, hvis han findes skyldig, er af mindre alvorlig karakter.

På denne baggrund, og idet bemærkes, at domsforhandling er berammet til den 28. september 2005 og følgende retsdage, findes en fortsat varetægtsfængsling af denne tiltalte at stride mod retsplejelovens § 762, stk. 3, og han bør derfor løslades."